Нива

Ниво, моя ниво
Ниво благолива,
Зрееш ти на слънце
Класе ти се налива.
А по тебе от вечер
2) Бранове се вилнат
1) Нагъсто в'синё море
Ходят на простори
И над тебе с'всеки
Вие се чучопина.
Тъмен чер и грозен
Облак се въздига
Сеч ти и грееш
Класе ти се налива,
Хорски тежки грижи
Ти не знаеш, ниво.
В'разсекарай ветре
Облак грозотилен
Затвори ти, боре
Ниве с'плод'и грижи.

Марица

Марице Марице
Марички водице,
Ти от де се сливаш?
На къде отиваш?
— Де войско де вице,
Дружко моя мила,
Не знаеш ли, сестрице
Сливам се в'Бяла Рила.
Из високе планини
Стичам се извирам,
Минем тесни
И едно събирам.
Протичам на воля
Из тракийско поле
Край села прохладни
Градове прохладни.
Пловдив напоявам
Орни наслуявам
Марам воденици —

Пролет

Цъвтяха дръвчета
И тревята никне —
Планетъ проядна
Кукавица викна.
Пролет! Всичко шава
Гави се пробуди,
Всичко мъчи радва
Гласно бога хвали.
Но сърце ти клето
Вечер осланено, —
Сухарна полето
Стои замръчено.
В'скръби и неволи
Нежива, не тупа,
Тъй за кого ли,
(За мъжа ли
Дали за сина глупа.

(1884) Лято

Дъждет вече престава
Лято не остава
Тъй то слънце гръе
Redom всичко зрее
Сутрем мини птички
Хор съставят всички
И пеят пеят
И пеят пеят
А вечер'т свири
Тъй чи по свири.
Вечер щом настане,
Трудет ще престане
Слънце ще залязе,
Месец ще излезе,
Ще гръмнат звездите,
Ще блеснат вовлите.
Тихое полето
Сред нощ е прохладно
Весело сърце то
В'почив и отрада.

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА